

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гашенка Ігоря Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців шостого, сьомого пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, частини вісімнадцятої статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII

м. К и ї в
13 вересня 2018 року
№ 284-3(І)/2018

Справа № 3-323/2018(4337/18)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,
Саса Сергія Володимировича,

розглянула питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гашенка Ігоря Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців шостого, сьомого пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40) зі змінами, частини вісімнадцятої статті 50¹

Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В., дослідивши конституційну скаргу та додані до неї матеріали, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Гашенко Ігор Сергійович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам другій, третій статті 22, частині першій статті 46, частині першій статті 58 Конституції України (є неконституційними), положення абзаців шостого, сьомого пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII зі змінами (далі – Закон № 76), частини вісімнадцятої статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–ХІІ зі змінами (далі – Закон № 1789).

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Закону № 76 є неконституційними, оскільки законодавець, змінивши механізм правового регулювання питання перерахунку пенсії працівникам прокуратури, порушив права і свободи людини і громадянина, гарантовані частинами другою, третьою статті 22 Конституції України.

Обґрунтовуючи свої доводи, суб'єкт права на конституційну скаргу також зазначив, що законодавець, вносячи зміни до частини вісімнадцятої статті 50¹ Закону № 1789, допустив факт зворотної дії у часі нормативно-правового акта, чим порушив частину першу статті 58 Конституції України.

Верховний Суд постановою від 31 травня 2018 року скасував ухвалу Вищого адміністративного суду України від 17 жовтня 2017 року та залишив

у силі постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 13 березня 2017 року про відмову у задоволенні позовних вимог Гашенка І.С. до Павлоградського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Дніпропетровської області про визнання дій протиправними та зобов'язання здійснити перерахунок пенсії.

Верховний Суд, залишивши у силі рішення суду апеляційної інстанції про відмову у задоволенні позовних вимог, зазначив, що „з 1 грудня 2015 року – початку застосування постанови Кабінету Міністрів України „Про упорядкування структури заробітної плати, особливості проведення індексації та внесення змін до деяких нормативно-правових актів“ від 9 грудня 2015 року № 1013 та у зв'язку з набранням чинності Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII, яким по іншому врегульовані правовідносини, пов'язані із пенсійним забезпеченням працівників прокуратури, пенсії, призначені за статтею 50¹ Закону № 1789–XII, не підлягають перерахунку у зв'язку з підвищенням розміру заробітку працюючих працівників прокуратури“.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України чи його окремих положень (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам,

передбаченим статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Гашенко І.С. не обґрунтував тверджень щодо неконституційності положень абзаців шостого, сьомого пункту 3 розділу I Закону № 76, частини вісімнадцятої статті 50¹ Закону № 1789.

Крім того, автор клопотання не дотримав вимог Закону України „Про Конституційний Суд України“, встановлених щодо конституційної скарги (пункт 7 частини другої статті 55), в частині необхідності надання копій документів і матеріалів, на які є посилання у конституційній скарзі.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої, пунктів 6, 7 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гашенка Ігоря Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців шостого, сьомого пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII зі змінами, частини вісімнадцятої статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII зі змінами

на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**